

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. augustā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-138/18 De Esteban Alonso/Komisija

(Lieta C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin un J. Baquero Cruz)

Otrs lietas dalībnieks: Fernando De Esteban Alonso

Prasījumi

- atcelt 2019. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-138/18;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību;
- piespriest *F. De Esteban* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu, kas attiecas uz juridiskajā faktu kvalifikācijā pieļauto kļūdu no Komisijas Lēmuma 1999/396 4. panta skatpunkta, Komisija apgalvo, ka Vispārējai tiesai neesot bijis jāsecina, ka *F. De Esteban* būtu “jāpielīdzina” personām, kuru personvārds ir minēts dienesta rakstā, ko 2003. gada 19. martā OLAF bija nosūtījis Francijas iestādēm, vai vismaz būtu jāuzskata par personiski iesaistītu faktos, – jo attiecīgā persona neietilpst nevienā no šīm kategorijām.

Otrais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz kļūdu juridiskajā interpretācijā attiecībā uz Regulas Nr. 1073/1999 9. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru iestādēm saistībā ar OLAF sagatavoto ziņojumu vajadzētu “veikt” tādus pasākumus, īpaši disciplinārus pasākumus vai prasības ierosināšanu tiesā, kādus prasa šīs izmeklēšanas rezultāti [..]. Komisija uzskata, ka šī tiesību norma nevar tikt interpretēta *a contrario* tādējādi, ka ar to būtu ierobežota Komisijas rīcība brīvība Savienības interešu aizsardzībā, un it īpaši tā, ka ar šo normu Komisijai būtu aizliegts iestāties lietā civilprasītājas statusā un iesniegt valsts iestādēm pieteikumu, ja tā to uzskata par lietderīgu, ņemot vērā tās rīcībā esošo informāciju, tostarp stadijā pirms iespējamā OLAF ziņojuma pieņemšanas.

Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu, kas izvirzīts pakārtoti, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa nedrīkstēja apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību, jo nepastāv cēloņsakarība. Vispārējā tiesa nepamatoti esot atkāpusies no savas judikatūras, saskaņā ar kuru nepastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp apstākli, ka OLAF nosūta informāciju valsts iestādēm, un apgalvoto kaitējumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-209/18 Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (pārstāvis: C. Klawitter, advokāts)